

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν *Αθήναις φρ. 15—*Εν δε ταίς έπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ έξωτ. φρ. 18.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΡΤΗΣ.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Τὰ κακοήθη τρόπαια τῶν συνδυασμῶν ἀλλεπάλληλα ἀγγέλλονται ἡμῖν ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Ἐπί τοῦ παρόντος εἰμεθα βέβαιοι περὶ τοῦ συνδυασμοῦ Εὐρυτανίας, καθ' ἃν ὁ περιψυστος ὡς διάσημος τοῦ Κουμουندούρου καὶ δὴ αὐτοῦ τοῦ Βελέντζα φίλος, συνεδύαθη μετ' ἀντιπολιτευομένου ὑποψηφίου, τοῦ κ. Χατζοπούλου. Ὡσαύτως ἐν Πύργῳ λέγεται ὅτι ὁ οὐχ ἤττον διάσημος πρῶν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ ἀγοράζων ἀρχαιολογήματα παρὰ τοῦ πρῶν ταμῆα τῶν Θεῶν κ. Αὐγερινὸς, συνεδύαθη μετὰ τοῦ κ. Στεφανοπούλου, ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἐπίσης ἐν Κορινθῶν ὁ κ. Ἰωάννης Δεληγιάννης συνεδύαθη μετὰ τοῦ Νοταραίου, ἐνῶ ὀλίγον πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἡ ἀντίθεσις καὶ αἱ ἐρίδες τῶν δύο τούτων ἐπαρχιακῶν κομμάτων εὐρίσκοντο εἰς τὸ κατακόρυφον. Οὐδὲν λοιπὸν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Κουμουندούρου ἀνατραφείσης κοινωνίας τὰς φαύλας ταύτας πολιτικὰς ἐπιγαμίας, μῆτε ἡ προσωπικὴ φιλοτιμία, μῆτε τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, μῆτε ἡ κοινὴ κατακραυγὴ ἐναντίον τῶν φίλων τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, μῆτε ἡ ἀπελπισία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετ' ἀποστροφῆς βλέποντος τοῦ ἑαυτοῦ φίλους τείνοντας τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς ἀντιθέτους. Τοσοῦτον βαθεῖως λοιπὸν ἐρρίζωσεν ἐντὸς τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας ἡ πολιτικὴ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀχαρακτηρισία, ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ ἀποτροπιαζομένη τοῦ τοιοῦτους συνδυασμοῦ, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ὅτι δύναται νὰ κερδηθῇ ἀκριβῶς ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν συνδυασμῶν, ἢ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ αἱ ἐκλογεῖς εἶναι δύο δυνάμεις ἀντίθετοι ἐν Ἑλλάδι ;

Μῆτε σήμερον, μῆτε χθὲς παρατηρήσαμεν ὅποσον μεγάλην ἐπιρροὴν ἔσχεν ἐν Ἑλλάδι ἡ πολιτικὴ φαυλοκρατία. Τοιαῦτα ἦθη, ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καὶ ἄνευ ὑπομονῆς καὶ μεγάλων ἀγῶνων νὰ ἐξαλειφθῶσιν. Ἡ διαφθορὰ κατέστη πολιτικὴ δύναμις, καὶ ἡ πολιτικὴ θεωρεῖται θεραπαινὶς τῶν ἀτομικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίσαι ἡμᾶς, ὅπως

ἐπιτεθῶμεν, ὡς ὑπεσχέθημεν, ἐναντίον τῶν ἐργατῶν τοιούτων κακοήθων συνδυασμῶν. Ἐὰν δὲν ποιήσωμεν ἡμεῖς ἀρχὴν, ἐὰν δὲν ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἰδέαν ἡμῶν, τὴν ὅποιαν βίπτομεν εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς τὴν μόνην σωτήριον καὶ τὴν μόνην ἐθνωφελεῖ, καὶ τὴν μόνην δυναμένην νὰ παράσχῃ ἀντιπροσωπεῖαν γνησίαν, ἀδύνατον ἄλλως νὰ καταπολεμηθῇ τὸ φαυλοκρατικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον δεσπόζει τοῦ ὑπουργικοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἀντιπολιτευομένου. Μῆτε τὸ παράδειγμα τῆς πρωτεύουσας κατάρθρωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς ἀτυχεῖς τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἡ διαφθορὰ ἐπενήργησεν αὐστηρότερον καὶ ἰσχυρότερον, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι εὐκόλα καὶ πρόχειρα τὰ μέσα τῆς καταπολεμήσεως αὐτοῦ. Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος, ὀλιγάνθρωποι, ἀδιόκητοι σχεδὸν, ἄνευ συγκοινωνίας, ἄνευ ἀναλόγου ἀναπτυξέως, ὑπόκεινται πλείστορον ἢ ἡ πρωτεύουσα ὑπὸ τὸ δόλεθρον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μόνη ἴσως καὶ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἔθνους.

Ἐν τούτοις αἱ ἐκλογεῖς τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς αἷς ἡ φωνὴ ἡμῶν δύναται νὰ φθάσῃ, δεόν νὰ σκεφθῶσι καλῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὅταν ἐνθαρρύνωσι καὶ ψηφίζωσι συνδυασμοὺς τοιοῦτους, ὑποτίθεται ὅτι θεμελιῶσι τὸν Κουμουδούρον ὡς τὸν ἐντιμότερον καὶ μεγαλειότερον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ ὡς τὸ μόνον, δι' οὗ δύναται νὰ κυβερνηθῶσιν. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν ἐπαρχιῶν δεόν νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται ὁ ἀγὼν περὶ προσώπων, ἀλλ' ὅτι κοινὴ καὶ ἰσχυρὰ προσπάθεια καταβάλλεται ὑπὸ τῶν εὐλικρινεστέρων καὶ τιμιωτέρων ἐθνικῶν στοιχείων, ὅπως καταπολεμηθῇ τὸ σύστημα ἐπαπειλοῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μέγαλα ἐσωτερικὰ δεινὰ καὶ ἐθνικὴν ἀσημότητα. Τὸ παρελθὸν παρήλθε, καὶ ἴσως ὀλίγον θὰ ἐφροντιζόμεν περὶ αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἦτο διὰ τοὺς φρονίμους τὸ μόνον μάθημα περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὅ,τι ὑπέστημεν μέχρι τοῦδε ἐσωτερικῶς, ἡ κακοδιοίκησις, ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ καταβολέουσις τῆς δικαιοσύνης, ἡ σπάθη τοῦ χωροφύλακος, ὁ φατριασμός, ἡ παραλυσία πάντων τῶν νόμων καὶ τῶν ἠθῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος εἶναι μηδὲν, παραβαλλόμενα πρὸς τὴν θύελλαν καὶ τὴν καταστροφὴν, ἣτις ἐπίκειται κατὰ τοῦ ὅλου ἐλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε

δεν έδωκεν ήμιν τὸ δικαίωμα νὰ νομίσωμεν ὅτι δύναται νὰ ἦναι ἀλλοῖα τὶς ἢ ὅποια εἶναι.

Πῶς λοιπὸν ἀπὸ Βουλῆς ἐκλεγομένης κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἦθη δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ προκύψῃ κυβέρνησις ἐντιμωτέρων σκοπῶν καὶ ἥθους μᾶλλον ἀδεκάστου; Πῶς, ἐνῶ κρατοῦμεν ἐν χερσὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐξαφανίσωμεν πολιτικῶς τὸ σύστημα καὶ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ, τολμῶμεν νὰ φαντασθῶμεν, μετὰ εἰκοσαετῆ ὀλεθρίαν πείραν, ὅτι τὸ αὐτὸ σύστημα θὰ λειτουργήσῃ κάλλιον καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ πρόσωπα θὰ εἶναι κρείττονα ἐαυτῶν; Ἡ τοιαύτη ἐλπίς εἶναι παράλογος. Ὅταν οἱ ὑποψήφιοι σὰς ὑπόσχονται, ὡς ἐλποῦνται τῶν ἐπαρχιῶν, ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ συνόδῳ θὰ πράξωσι τὸ καὶ τὸ καὶ θὰ ἀναστήσωσι τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταπτώσεως, εἰς ἣν αὐτοὶ αὐτοὶ τὸ ἐρρίψαν, ἐνθυμηθῆτε ὅτι οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι τὰς αὐτὰς ὑποσχέσεις πολλακίς ἔδωκαν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἡ τύχη τῆς πατρίδος ὄχι μόνον δὲν ἐβεβλήθη, ἀλλὰ καὶ προήχθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἀθλιότητι· ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἰκόσιν ἔτη παρῆλθον οὐ μόνον ἀνωφελῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπιζημιώτατα τῇ πατρίδι, καὶ ὅτι ἂν μὴ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειρήσῃ νὰ συνετίσῃ τοὺς πολιτευομένους αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι αὐτοὶ ἀφ' ἐαυτῶν καὶ κατ' ἰδίαν προαίρουν θὰ συνετισθῶσιν. Ἡμεῖς δὲν μαχόμεθα ὑπὲρ προσώπων πολλακίς τὸ ἀπειδεῖσμεν, πολλακίς ἐπετέθημεν ἐν δέοντι καὶ κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ κατὰ τοῦ ὑπουργείου· ἀλλὰ βλεπόμεντον ἐσωτερικὸν ὄλεθρον, εἰ δὲν ἀγγοτα τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Αὐστρίας ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ κράζομεν εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀκούσωσι: συνετισθῆτε, διότι αὐριον δὲν θὰ εἶναι ἴσως καιρὸς συνέσεως,

Δός του.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΩΛΟΥ

Ἐξ ὅλης τῆς Θεσσαλίας ἡ ἐπαρχία Βώλου θὰ διακριθῇ ἐπὶ ἐκλογικῇ ζωρότητι. Καὶ οἱ λόγοι εἶναι καταφανεῖς. Πρῶτον οἱ Βωλιῶται εἶναι ἄνθρωποι πολυπράγμονες· ἐπολιτεύονται δύναται τὶς νὰ εἴπῃ σχεδὸν καὶ ἐπὶ Τούρκων· ἔπειτα εἶναι ἐμπορικώτεροι· ἐπομένως πλεονάζοντες ἐμπορεύματα. Ἐπάρχει δὲ καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν νεολαία τὶς ἀξία τοῦ ὀνόματος· ἐκ τῶν δρόμων τοῦ Βώλου ἐβέβητο ἄλλοτε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐπαναστατῶν· ὁ Ὅγλ διήλθεν ἐκεῖθεν ἐν γένει· ὁ Βῶλος διεπνεύθη ὑπὸ θερμότητος, τῆς κοινῆς Θεσσαλικῆς ἀτμοσφαιρας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος ἀποβλέπομεν πρὸς τὰ ἐκλογικὰ τοῦ Βώλου.

Περὶ τρεῖς μέρηδες φαίνεται ἡ ἐπαρχία ὅτι διαίρεται ἐκλογικῶς. Ἡ πρώτη μέρος εἶναι ἡ τοῦ κ. Ἰωάννου Καρτάλη, ἡ δευτέρα ἡ τοῦ ἱατροῦ Γεωργιάδου καὶ ἡ τρίτη ἡ τῶν ἐλευθέρων ἀκροβολιστῶν.

Ὁ δημοτικώτερος συνδυασμὸς εἶναι ὁ τοῦ κ. Ἰωάννου Καρτάλη καὶ διὰ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὸν μέλη, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸν προϊστάμενον τοῦ συνδυασμοῦ, ἔξοχον ἀληθῶς νέον διὰ τοὺς σημερινούς διεφθαρμένους καιροὺς. Εἶναι νεώτατος· μόλις ἠλικίας τριάκονταπέντε ἐτῶν. Κατήρξατο τὸ ἐμπορικὸν τοῦ σταδίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου ἰσχυμάτισεν ἰκανὴν περιουσίαν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἰὰν εἴπωμεν ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του τὸ ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Τὸ 1866 ἔβραμεν εἰς Κρήτην ἵνα προσφέρῃ αἶμα καὶ χρῆμα· καί ποῦ τῆς Κρητικίδος· τοῦ Ἀντωνιάδου ἀναγράφεται καὶ ὁ ἄρχηγός τοῦ ἐν Βώλῳ ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ. Ἐπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου συνετίσθηκε τετρακοσίαις λίραις. Τῆς δὲ Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 εἶναι εἰς τῶν κυριωτέρων μοχλῶν. Ζωηρὸς τὸν χαρακτήρα, ἐντι-

ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνδιατρίβουσα ἐν πολλοῖς εἰς ῥήσεις καὶ παρατηρήσεις, πρὸ τῶν ὁποίων συνήθως οἱ ἐν σοβαρευομέναις ἡμερησίαις γράφοντες διέρχονται περιφρονητικῶς!

Ἐβήμεινεν ἡ 7η πρωΐνή ὥρα, καθὼς ἀρχίζουσι οἱ μυθιστοριογράφοι, ὅτε ἐπωχούμην πρὸς τὴν Τουρλίδα μετὰ τοῦ ταχθέντος πρὸς ὑποδείξωσιν τῶν διὰ τὴν ἑορτήν. Ἄφῃκα τὴν πόλιν ὡς αἴθουσαν θεάτρου, πολὺ πρὸ τῆς ταχθείσης διὰ τὴν παράστασιν ὥρας, ἡμικόσμητον, ἡμίφωτον, ἡμίκενον. Οὕτω καὶ ἡ πόλις ἐκοιμάτο ἡ ἐχασμάτο· δύο τρεῖς κλητήρες ἐσπυδοῦν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ μας, φεροῦσης ὄνομα καὶ ἐκπληρούσης καθήκουσα πλατείας, ὀλίγιστα μόνον καταστήματα ἐπιδεικνύουσι ἐδῶ μὲν θύραν ἡμιτελῶς μυσισιοστεφῆ, ἐκεῖ δὲ παράθυρα σηματοτόλιστα. Μετὰ τινος ὥρας, ἀκριβῶς περὶ τὴν δωδεκάτην, ἐπιστρέφοντι ἐκ τῆς Τουρλίδος, μετὰ τῶν ζένων μας ἡ θία τῆς πόλεως παρέσχε μοι ἐντυπώσεις εὐαρέστον ἐκπλήξεως, ἥτις ἴσως δὲν θὰ ἐγεννᾶτο τὸσον ἀκαμαί ἐν ἡμοῖ, ἂν παρκαμείνας ἐν αὐτῇ περιστάμην λεληθότως μάρτυς τῶν προόδων τοῦ εὐτρεπισμοῦ τῆς. Ἀπαράλλακτα ἐπιστρέφει τις μετὰ χρόνους εἰς τὴν γενέθλιον, ἐξίσταται καὶ τρυφερῶς ἐναενίζει εἰς ἀνθισμένην καὶ κομψοπεπεῆ δεσποινίδα, τὴν ὁποίαν μετ' ἀδιαφορίας ἐνεθυμείτο ἰσχυρὴν, ἀγροῖκον, καὶ

μος, φιλελεύθερος, προγράμματος καθαρῶς ἀντιπολιτεύσεως, σαφῶν ἰδεῶν καὶ ὑγιᾶν φρονημάτων. Ὁ κ. Καρτάλης παρυσιαζει δι' ἐαυτὸν καὶ τοὺς συναδέλφους του ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐμπιστοσύνης, καὶ ἐκ τοῦδε εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἐπαρχία Βώλου θὰ ἀνοίξῃ τοὺς κόλπους τῆς εἰς τὴν σημαίαν τοῦ νεοῦ φιλελεύθερου πολιτευομένου.

Κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Στρατοῦ καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Καρτάλης ἀντεπολιτεύθη λίαν ἐβρόμῆως τὸν Β. Ἐπίτροπον κ. Χατοόπουλον, ὅστις μετὰ τὸ μανδίλι τοῦ Παππαμιχαλοπούλου πῆγε νὰ θαμβώσῃ τοὺς πονηροὺς Βωλιῶτας μετὰ τὴν αἴγλην τοῦ κουμουνδουρισμοῦ. Μόνον ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Βασιλέα νὰ μὴ παρασημοφορήσῃ τὸν κ. δῆμαρχον κ. Καρτάλην.

Εἰς τὸν ἀντιπολιτευομένον αὐτοῦ συνδυασμὸν ἀνήκουσι ἐπίσης ὁ κ. Ἰερόνυμος Κασσαδέτης, γέρον ὄδοκουτούτης, κτηματίας ἐκ Ζαγοράς, χρηματίας πρόεδρου τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Ἀρκεῖ, προκειμένου περὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, νὰ σὰς εἴπωμεν ὅτι εἶναι ὁ μόνος προῦχων, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐτίμησε, καλέσας αὐτὸν εἰς δεῖπνον. Τοῦτο μωρεὶ νὰ εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, μωρεὶ νὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ.

Τρίτος εἰς τὸν συνδυασμὸν εἶναι καὶ ὁ Ἰωάννης Μανουῆσος, εἰσδηματίας, ἀνεπτυγμένος, περιελθὼν τὴν Εὐρώπην, μετὰ πολλὰς γνώσεις, αὐτοδίδακτος· περὶ αὐτοῦ ὑπάρχει πεποιθήσις ὅτι θὰ διακριθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος· περιμενόμενος νὰ τὸν ἀκούσωμεν ἢ . . . νὰ μᾶς ἀκούσῃ.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι πολὺ πιθανὴ εἶναι ἡ πρόσληψις εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ ὑποψηφίου καὶ καλλίστου νέου κ. Γεωργίου Φιλαρέτου.

*

Ἀντιθετος συνδυασμὸς σχηματίζεται ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ.

Γεωργιάδου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνδυασμοῦ τοῦτου δὲν εἶναι τυχαῖος, διότι ὁ κ. Γεωργιάδης καὶ σπουδᾶς τακτικῆς ἔκαμε ἐνταῦθα καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐκ φύσεως εἶναι εὐφυὴς καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν μεγάλην ἔχει κλίσιν. Ἡ ἀτμοσφαιρὰ τῶν καφετειῶν τοῦ Βώλου πάντοτε ἔχει παράπονα κατὰ τῆς πολιτικῆς του λίμας· εἶναι ἀτμοσφαιρὰ κεκορημένη τῆς ῥητορείας αὐτοῦ. Ὁ κ. Γεωργιάδης δὲν λέγει ὅτι εἶναι κουμουνδουρικὸς· ἔχει ὅμως ἰκανὴν κουμουνδουρικότητα, ὅχι ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ—τότε θὰ τὸν ὑβρίζομεν—ἀλλὰ τὸ πνεῦμά του. Ἀρκεῖ νὰ σὰς εἴπωμεν ὅτι ἱατρὸς ὢν ἔχεν ἐγκαταλείψει τὴν ἱατρικὴν διὰ νὰ ἐμπορευθῇ καὶ πάλιν ἐμπορος ὢν ἐγκατέλειψε τὸ ἐμπόριον διὰ νὰ ἱατρευθῇ. Εἶναι καὶ αὐτὸς νέος· μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ τῆς πέμπτης δεκάδος. Χρῶμα ἔχει . . . τὸ ἀχρωμάτιστον. Τοιοῦτος, λέγει, ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν· εἰδὸν δὲν ἦτο ἱατρὸς, θὰ τὸν ἐλέγομεν νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του, διότι τὸ ἀκροατήριον ἡδύνατο νὰ τὸν ἐκλάβῃ—βλέπων αὐτὸν χωρὶς χρῶμα—ὡς νεκρὸν. Ἰσως διὰ τοῦτο φροντίζει νὰ λέγῃ ἀπὸ τοῦδε ὅτι προκειμένου περὶ τῆς 31ης Μαρτίου, θὰ δώσῃ λευκὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Αὐτὴ ὅμως ἡ 31η εἶναι τόσον μεγάλη, πυκνὴ καὶ παχεῖα, ὥστε ὑπὸ τὰ μέλη τῆς καὶ τὰς σᾶρκας τῆς δύναται νὰ κρούσῃ ἀπέριους κουμουνδουρικῶς νεοσσούς καὶ προσέχετε, κύριε Γεωργιάδη, μήπως γίνετε εἰς ἕξ αὐτῶν.

Περὶ τῶν μεθ' ὧν συνεδύσθη ἡμεῖς ὁ κ. Γεωργιάδης δὲν δυνάμεθα νὰ γράψωμεν μετὰ λίαν ἐλαφρᾶν συνείδησιν, μετὰ ὄσιν περὶ αὐτοῦ· δὲν ἠξέυρομεν ἐὰν τοῦ ἠδίκησε παραλαβὼν αὐτοῦ· εἰς τὸν συνδυασμὸν του, ἀλλὰ βεβαίως αὐτοὶ προσληφθέντες τὸν ἀδικοῦσιν.

Ἐκεῖ μέσα εἶνε κάποιος Κουκουσλῆς πρῶην ἔμπορος, τώρα δὲ διευθύνων μεταξουργεῖον καὶ συνάμα διώικων ληστὰς, περὶ τοῦ ὁποίου οἱ χωρικοὶ δὲν ἔχουν πολὺ καλὰς ἀναμνήσεις, καταπισθέντες ἀκόμη πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτοῦ, ἐγκαθιδρυθέντες εἰς Λαχονῖα κυρίως ὡς ἐκρηκτιστοὶ!

ΒΥΡΩΝΕΙΑ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩΙ.

(Ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις).

Προσίμιον—Πόλις—Παληγυρισται—Παραμονή—Σολωμοί—25 Ὀκτωβρίου—Ἡρώα—Γυναῖκες—Ἀποκαλυπτήρια—Γέροντες—Χειμῶν καὶ δῆμαρχος.

Μεσολόγγι, 11 Νοεμβρίου 1881.

Φίλτατε Καλιβᾶν,

Ὅχι μόνον Βασιλισσὰν ὀνειροπόλεις τὴν τελευταίαν μου, ἀλλὰ Ἀποκαλυπτήριον-ο-φόρον περισσερὰν, πρῶτα πασῶν τῶν ἐν ἄλλαις ἡμερησίαις πληροῦσαν τὰς στήλας τοῦ Μὴ Χάνουσι. Ἄλλ' ἦτο μοιραῖον, ἢ μὲν περισσερὰ νὰ καταφθάσῃ μετὰ τὴν ταχύτητα ἐκατοντούτιδος, μόλις ἐπισύροντος τὰ ῥάκη τῆς ζωῆς του, τὴν δὲ Βασιλισσάν σου νὰ προσίδῃς τέλος πάντων, ἀλλὰ πεπτωκυίαν. Καὶ ἦτο προφῆτις ἀβρά τις χεῖρ, ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ φύλλου ἐκείνου τῆς ἡμερησίου σου παρὰ τὴν λέξιν Βασιλισσά ἀφελίστατα σημειώσασα: τὴν ἔγραφε. Καὶ ὅμως νομίζω ὅτι δύναται καὶ οὕτω νὰ ἀναγνώσῃ, ἂν ὄχι μετὰ στοργῆς, ἀλλὰ μετὰ τινος ἐνδιαφέροντος, ὅχι μόνον ὡς ὑστάτη ἀναλαμπὴ τῆς διὰ τὴν περιγραφήν τῶν Βυρωνείων ἀναφθείσης λυχνίας,

ἀκάθαρτον τοῦ δρόμου παιδίσκην.—Ἐγὼ κ' ἐγὼ τὴν μάστιγαν μου· τῶν παρομοιώσεων.

Ἡ ἔταιρία τοῦ Βύρωνος, ἅπας δηλονότι ὁ Σύλλογος, εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ βιομηχανικοῦ Συλλόγου, εἰς συμπολίτης τοῦ Ποιητοῦ, εἰς φιλέλληνας συστρατιώτης αὐτοῦ ἐν Μεσολογίῳ, μία Κυρία ἐξ Ἀθηνῶν, κ' ἐκεῖνη φεῖ! προστυτικὴ καὶ πενήθορος, οἱ δύο ταχθέντες παληγυρισται, ἀπαρτίζοντο, τῶσους μόνον αἱ Ἀθῆναι μᾶς ἐστειλαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λαμπρᾶς ἑορτῆς μας. Φαίνεται ὅτι αἱ Ἀθῆναι διὰ τὰς Ἀθῆνας μόνον ζῶσι, κατὰ τοῦτο διαφέρουσι τοῦ φιλαργύρου, ὅτι ἐκεῖνος δὲν ζῆ αὐτῆ δι' ἑαυτὸν. Καὶ ὅταν συλλογίζωμαι τὴν κλίμακα τῶν ἐπισημοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ φῆμη κατῆλθεν ἐνταῦθα... μάθετε ὅτι τῆς κλίμακος ταύτης ἀνωτάτη βαθμὴ εἶνε ὁ βασιλεὺς καὶ τελευταία ὁ ἐν Πάτραις πρόξενος τῆς Ἀγγλίας· ὁ πρέσβυς καὶ ὁ ὑπουργὸς ἀνήκουσι εἰς τὰς μεσαίας βαθμίδας. Οὕτε τόσος προαγεθάντες ἀναπαύονται ζένων ἡμερησίων, οὕτε ἀντιπρόσωποι τῆς παρ' ἡμῖν δημοσιογραφίας, οὕτε νεότεις, οὕτε φιλόμουσοι, οὕτε μουσοληπτοί, οὕτε ἐνθουσιασταί, οὕτε κἀν οἱ γείτονες Πατριεῖς ἔχον ἀκούσαν ὄσιν περιεργίας καὶ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τοιαύτας ἐκδηλώσεις, ὥστε νὰ καταφρονήσωσι τὰς μαύρας σκέψεις, ἃς διή-

γειρεν εἰς αὐτοὺς τὸ μέχρι Μεσολογγίου ταξειδάκι. Διατί μαύρας σκέψεις; Διότι πιθανώτατα ὅλα ἐκεῖναι αἱ μεταξὺ Συλλόγου καὶ Δημ. Συμβουλίου τηλεγραφηματομαχίαι, αἱ ἐγκλήσεις, αἱ ἀντεγκλήσεις, τὰ πείσματα, αἱ ἀναβολαὶ, τὰ δημομαρξικὰ ἀξιώματα, ὁ χειμὼν, καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐν τινὶ ἡμερησίᾳ δημοσιευθεῖσα κελαινὴ περιγραφή τῆς εἰς Τουρλίδα ἀποβάσεως, ὅλα αὐτὰ συνειργάσθησαν Κουμουνδουρικώτατα ἵνα παραστήσωσι νέαν Κολυχίδα τὸ πτωχὸν Μεσολόγγι, καὶ ἐνοσεῖται, πάντῳ ὀλίγοι τῶν δυναμένων νὰ συνέλθωσιν ἐνταῦθα, ἠθάνοντο ἐν ἑαυτοῖς τὸ σθένος Ἀργοναυτοῦ. Ἄλλ' ἐξεπλάγησαν βεβαίως, ὅτε προσεράζαντος τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀπεβιβάζοντο μετ' ὀλίγον εἰρηνικώτατα ἐπὶ σηματοκοσμήτου πάσσαρος ὑπὸ ἥλιον εὐνοϊκώτατον καὶ θωπευτικώτατα κυματίδια εἰς τὴν Τουρλίδα ἀβλοεστάτα· καὶ ὁ Ἰάσων Ἀχιλλεύς Παράσχος, ὁ νεοροπολὼν μέχρις ἐκεῖνης τῆς στιγμῆς, ὡς ἄλλην Μήδειαν τὴν ἀποβιβάσαι, διὰ τὰ περαιτέρω, ἅμα πατήσας τὸ ἔδαφος καὶ ἰδὼν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινομένην μαγικῶς τὴν ὁδὸν τῆς Τουρλίδος καὶ μαγικώτερον τὴν λίμνην, καὶ τὴν Κλεισόβαν τριένδοξον μετὰ τὸν προσφιλῆ τῆς καὶ προσφιλῆ του Τζαβέλλαν, καὶ φιλικὰς μορφὰς προσδεχομένας αὐτὸν, καὶ φιλοῦσαν οὐρανόν, ἠναγκάσθη νὰ κρούσῃ ὑπὸ βῆσον τὴν πανοσιλίαν του, προσειπὼν ὅτι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη προσήρχετο ὡς προσκυνητῆς, ὁ θεὸς, ὡς ἔγνω, τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἐπίσης εἵνεκα ὁ Ἰωάννης Μπαν-
τῆς· τὸ καταλάβατε ; Ἐπίσης εἰς ἑξομοιωτικότητος γένων,
ὁ κ. Φιλιππίδης, φρόνιμος, λόγιος, παλαιῶν ἰδεῶν ἄνθρωπος.
Ὅλος αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς εἰάν δὲν εἶνε ἐξωτερικῶς, εἶνε
ὅμως ἐσωτερικώτατα κομμουνιστικῶς.

Μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν μὲ πολλὴν βοήθη, γέ-
λευα, τριγκ-τράγκ, χειροδεξιότητες, φιλιὰ, ἔργεται ὁ δη-
μοτικώτατος καὶ ἐκεῖ καὶ ἰδῶ λοχαγὸς μας **Νικόλαος**
Ἀξελός. Τὰ χωρία τὸν ἀγαπῶσι καὶ αὐτὸς τραλλιάινται
διὰ τὰ χωρία, ἢ ἐπανάστασις τὸν ἐνθουσιεῖται, ἢ Μακρυ-
νίτσα τῷ προσμειδῶ καὶ ὁ Ἀξελός . . . ἀγρεύει ψήφους.
Ἄν εἴχομεν μίαν θεσσαλικὴν, βεβαίως θὰ τῷ τὴν ἐδίδομεν.
Τί φρονήματα ἔχει, ἀγνοοῦμεν· εἶναι Ἀξελός καὶ φίλος μας.
Ἄλλος λοχαγός, ὁ κ. Ἀγγελίδης, τοῦ πεζικοῦ, κατα-
γόμενος ἐκ Μακρυνίτσης, στρωφῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, μάλ-
λον κυβερνητικῶς.

Ἄλλος λοχαγός, ὁ κ. Σχινᾶς, τοῦ μηχανικοῦ ἱδημοσίους
τὸ πρόγραμμά του ἐν τῇ *Πρωτᾷ*· δὲν τὸ ἀνέγνωμεν.

Καὶ κατὰ ἄλλοι Διομήδαι, Παλαμπαδες, περὶ τῶν δ.
ποῶν ἄς μᾶς συγχωρηθῆ νὰ μὴν ἐπιμένωμεν, ἀφοῦ δὲν
ἐπιμένουν καὶ αὐτοί.

Μετὰ τὴν ακιογραφίαν αὐτὴν, εἶνε περιττὸν νὰ προσθέ-
σωμεν ὅτι τὸ *Μὴ Χάνεσαι* χαρίζει ὄλην τὴν εὐνοίαν καὶ
τὰς εὐχάτους εἰς τὸν φιλελεύθερον καὶ καθαρὸν ὡς τὰ χιόνια
τοῦ Πηλίου συνδυασμὸν τοῦ κ. Ἰωάννου Καρτάλη καὶ ἱλπί-
ζει ὅτι ὁ Βῶλος τοῦλάχιστον δὲν θὰ στιγματισθῆ στέλλων
ἀντιπροσώπους τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν πλάσματα τοῦ κ. Πα-
παμιχαλοπούλου, δι' ἑν τῶν ὁποίων ἔγραψεν ὁ ὑπουργὸς οὔ-

ἀτμοπλοῖου μὲ μαχιοτοῦ ἀπόφασιν.— Ἄλλὰ τοιαυτὴ ἐορτὴ
δὲν ἤξει τὴν παρουσίαν ἐνὸς κἂν ὑπουργοῦ, ὅπου ἐν Γαλ-
λίᾳ εἰς τοιαύτας περιστάσεις διπλοὶ καὶ τριπλοὶ σπεύδουσι
τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπρόσωποι; Βεβαίως δὲν ἤξει! Ἄλλ',
ὑποθέτω ὅτι πληροφροῦς ὁ κ. Πα-πα-μι-χα-λό-που-λος,
ὅτι ὡς βῆμα οἱ Μεσολογγίται ἐξέλεξαν ἕν κανόνι, καὶ φο-
βηθεὶς χαλάσας μύθρων τρικουπικῶν, ἔσπευσε νὰ ὤρατῃ
τὴν τελετὴν διὰ τῆς ἀπουσίας του.

Ἦτον ὡραία ἡμέρα ἢ παραμονὴ τῆς 25 Ὀκτωβρίου· καὶ
οὐδὲν ὠραιότερον ὡραίας θερμῆς νυκτὸς καὶ ὡραίας χειμε-
ρινῆς ἡμέρας. Τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτ' ἐγκατέλει-
πον νυσταλέαν καὶ ἡμίγυμνον, ἐπανευρισκὼν νήφουσιν, ἐν
φιλοκάλῳ περιβολῇ χορευτριάς. Τὰ προπύλαια τῆς πανη-
γυρικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως ἀποτελεῖ κομψὴ ἀψις, ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τῆς ὁποίας εἴς σματαῖα ἀναπέμπουσι μακροθῆν τὰ
πρῶτα εὐγλωττα χαιρετισματα πρὸς τοὺς ἐκ Τουρλίδος εἰ-
σερχομένους εἰς τὴν πόλιν, παταγωδῶς καὶ χαριέντως ὑπὸ
τοῦ ἀέμου ἐκδιπλούμεναι. Τὸ θέατρον εἶναι πλήρες, ἢ τε
πλατεῖα καὶ τὰ θεωρεῖά του. Ἐπὶ τῶν παραθύρων, ἐπὶ
τῶν ἐξωστῶν, ὡς φώσφορα ἐντὸς τῶν κουτιῶν τῶν, συσφιγ-
γόνται τόσαι μακρᾶ, καὶ μὴ, ἐσθῆτες, τόσαι εὐτονοὶ, καὶ
μὴ, κνήμαι, τόσοι βαθεὶς καὶ ἀθεοθεὶς κόλποι, τόσαι δυσει-

τος εἰς τινα ἐν Βῶλῳ, ἐνὰ τὸν ὑποστηρίζουν διὰ παντὸς λο-
γικοῦ καὶ ἀλόγου μέσου. Αὐτὰ ἐπὶ λέξει.

Ἀπηλιώτης.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ προσφιλές Δέ Κάστρος τὰ ἔχασεν ὁ ἀτυχῆς, τὰ πεν-
τακόσια φραγκάκια, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν
του· ἐν τῷ βγάξειν δὲ ἦ, κατὰ τὴν τρυφεράν ἐκφρα-
σιν γνωστοῦ εὐφρούς—ἐν τῷ ξιφουλκεῖν ἐκ τῆς τσέπης
του μίαν *Κατερίναν*, τοῦπεναν· φαντασθῆτε διπλὴν τρι-
πλὴν ἀτυχίαν· νὰ τὰ χάσῃ, ἀλλὰ δὲ καὶ νὰ τοῦ πέσουν·
ἀλλὰ ποῖός τὸν εἶπε νὰ βάξῃ τῆς Κατερίνας μὲς τὴν
τσέπην του· ἢ Κατερίνας εἶναι διὰ τῆς κουζίνας καὶ ὁ
Κάστρος ὁ καυμένος τῶρα μὲ τὴν ἀπόλειπν τῶν πεντακο-
σίων θὰ ἀνέβαινεν εἰς τὸν Παρνασσόν, εἰάν κατέβαιεν εἰς
μὴν κουζίαν.

Ἐξορκίζομεν αὐτὴ εἶναι ἢ λέξις καὶ αὐτὸ εἶναι
τὸ πᾶγμα—ἐπ' ὀνόματι ὅλης τῆς παπαδωσῆς τὸν εὐ-
ρόντα τὰ πράγματα τοῦ Δέ Κάστρου νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ,
διότι δὲν τιμᾷ τὴν πρωτεύουσαν νὰ ἐγκαταλειφθῇ τοιοῦτος
εὐπατριδὴς χωρὶς χρήματα· ἔστω δὲ βέβαιος ὁ ἐξορκίζο-
μενος αὐτός ὅτι ὁ κ. Δέ Κάστρος θὰ τὸν ἀνταμείψῃ γεν-
ναίως· θὰ τοῦ δώσῃ τὰ περισσότερα· εἶναι ἱκανός ἐκ τῶν
πεντακοσίων νὰ τοῦ δώσῃ τὰ τετρακόσια ἑνενηντα ἑννέα
καὶ νὰ κρατήσῃ μόνον ἕν, καὶ αὐτὸ διότι· τοῦ χρειάζεται.

δεῖς καὶ εὐειδεὶς κεφαλαὶ, τόσα ἔτη ἔαρος καὶ ἔτη φθινο-
πώρου. Πόσον εἶναι προνομιούχον τὸ ἀδάκτον φύλον!
ὑπέροχον κατ' οὐσίαν, ἐν τῷ οἴκῳ βασιλεύον, ἐν τῷ ἔρωτι
τυρανοῦν, τίθεται ὑπεράνω ἡμῶν καὶ κατὰ τύπους ἀκόμη,
ἐν ταῖς ἐορταῖς, τοῖς θεάτροις, ταῖς ἐκκλησίαις, ἐπὶ τῶν
ἐξωστῶν, τῶν θεωρείων, τοῦ γυναικωνίτου· καὶ μόνον ἐπὶ
τῆς . . . ἄς εἶνε.— Ἄσπασα ἀνεξκερτίως αἱ ἐπὶ τῶν κεν-
τρικωτέρων ὁδῶν οἰκίαι ἐκεντρίοθησαν ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ
συμμετάσχωσιν ἔστω καὶ μὲ εἰς ἕν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν
Βυρωνέϊων, καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἔβλεπες ἀπὸ τοῖχου πρὸ χρό-
νων ἀποξενωθέντος τοῦ χρισματος τῆς ἀσβεστοῦ ταυνομένην
τῆς Ἑλληνίδος σημαίας τὴν αἰθερίαν ὄψιν, ὡς μεταξίνα
κοκκίτας μανθῆλια ἀπὸ χειρὸς ἀνθρακῆως. Φαρμακεῖα,
ἐμπορεία, κουρεῖα, καπνοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, οἴνοπω-
λεῖα, καὶ πάντα τὰ λήγοντα εἰς πωλεῖα, εἶναι κατάφρα-
κτα, ὡς πάλαι ποτὲ οἱ τοῦ μεσσηνίου ἰππῶται, ἀντὶ οἰ-
δύρου, μὲ εἰκόνας, περιστώσας ἢ αὐτὸν τὸν Βύρωνα, ἢ ἑμ-
μεσότερον ἦρωας καὶ ἀθλοῦς τῆς ἐπαναστάσεως, μὲ μυρτί-
διωτέρα καὶ δραματικώτερα συνένωσις τῆς μεγάλῃς καὶ
ἀριστοκράτειδος Ἀγγλίας μετὰ τῆς πτωχῆς καὶ δημοκρατι-
κῆς Ἑλλάδος, ὅσῳ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἐν τῇ συσταυ-
ρῶσιν τῶν σημαίων τῶν δύο ἔθνων. Καθὼς Ζαλίξει τ' αὐ-
τὰ μου τὸ ὄνομα τοῦ Βύρωνος, φερόμενον εἰς ὄλων τὰ στέ-

Σκοπὸς τοῦ νέου πολιτικοῦ Συλλόγου εἶναι ἢ καταπο-
λέμῃς τῆς κρατούσης πολιτικῆς τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς
ἰδιοτελείας.

Ἄν τὸ μαντεύητε λοιπόν; Πρῶτος ζήτησας νὰ ἔγγρα-
ψῇ τακτικὸν μέλος καὶ πληρώσας μάλιστα διπλὴν συν-
δρομὴν εἶναι ὁ Ἄλφα Δημητρίου ἢ Κομμουνιστοῦ.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα αἱ ἐκλείψεις τῆς σελήνης δὲν ἔχουν
μεγάλην ἐπιστημονικὴν σημασίαν.
Πιθανόν τότε νὰ ἔχουν μεγάλην μαγειρικὴν σημασίαν.

Πολιτικὴ δημῶδης·
— Βρὲ ἀδελφέ τί τὰ θέλεις καὶ τί τὰ πολυλογᾷς ;
— Γιατί ;
— Νὰ γιατί τὸ ψᾶρι βρωμᾷ ἀπὸ τὸ κεφάλι.
— Ἄ ἔτσι ; Τότε κόψε τὸ κεφάλι καὶ τὸ κορμὶ πάστο-
στο νὰ μὴ βρωμῆσῃ ἑξομοιωτικῶς χρόνια.

Φίλος Ἰδραῖος ἐξήγησε τὴν ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων ἀρ-
πακτικὴν πολιτικὴν τοῦ μακαρίτου πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐ-
στρίας Χάυμερλε διὰ τῆς ἐν τῇ Ἀλβανικῇ σημασίας τῶν
πρωῶν συλλαβῶν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, καὶ μᾶς ἐστειλεν ὡς
ἐξῆς τὴν παραγωγήν του :

Χάυ=τρώγει.—Μάρ=παίρνει.—Δι=ἀφίνει
Οἱ εὐφρονεὶ ἀναγνώσται μας δύνανται νὰ φωτίσωσι τὴν
παραγωγήν, ἐνθουσιάζομενοι ὅτι ἔφαγε τὴν Θεσσαλονικὴν, ὅτι
ἐκράτησε δι' ἑαυτὸν τὴν Πρέβεζαν καὶ ὅτι μᾶς ἄφρησε τὴν
Ποῦνταν.

Ἄν ἤξευρον τοῦλάχιστον οἱ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουρ-

γοῖ μας Κομμουνιστοῦ καὶ Δελφινίου ὕδραϊκα διὰ νὰ
προφυλάσσωνται ὀλίγον, ἀφοῦ ἔτσι κ' ἔτσι δὲν ζεῖουρον
γαλλικά.

Μυριζόμεθα νέαν πάλιν φυλλάδα τοῦ προσφιλοῦς πλέον
εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* κ. Στεφάνου Ξένου· θέλετε, κύριοι πε-
ριεργοί, τὸ ὄνομά του ; Ἰδοῦ· οἱ χρυσοκάκιστοι βουλευ-
ται καὶ αἱ ἀχόρηνται καλόβη των.

Μία καπελλιά ἐκ μέρους μας ἀξίζει ὁ νεοσύστατος Πο-
λιτικὸς Σύλλογος, ἢ Ἐγερσις. Καπελλιά λέγοντες ἑννοοῦ-
μεν βαθύτατον χαιρετισμὸν.

Σύλλογοι πολιτικοὶ ἐφύτρωσαν πολλοὶ ἐπὶ τοῦ γονιμο-
τάτου ἀττικοῦ ἐδάφους περὶ τῆς λιπάνεωσιν τοῦ κορπύμα-
τος τοῦ ὁποίου φροντίζει τόσον τρυφερῶς ὁ κ. Δήμαρχος μὲ
δλους τοὺς δημῶτας του.

Ἐγχομεν ἀδεσμούς· διὰ δέσιμον καὶ ἀσυνασπισμούς· διὰ
συναπισμὸν, εἴχομεν καὶ Ῥήγαν τοῦ καρπῶν ἢ τῆς Κούπας
καὶ Ἀδελφότητας μὲ καπέλλο ἀπὸ τὸ ἐμπορικόν τοῦ Κα-
τσίμπαλη.

Περί ὄσων ἤδυνήθημεν νὰ προφητεύσωμεν, μετὰ πολλῆς
εὐχαριστήσεως εἴχομεν προῖδει ὅτι γλήγορα θ' ἀπαλλαγῶ-
μεν τῆς παρουσίας των, τοῦλάχιστον μὲ ὄσων ταχύτητα
χάνονται ἢ φράουλας ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴν ἀγορὰν καὶ τὰ
δημόσια χρήματα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν μας.

Καὶ ὅμως περὶ τῆς Ἐγερσεως ἔχομεν καλλιτέραν ἰδέαν·
νομιζόμεν τὴν σύστασιν τῆς σοβαρώτερης προβλέπομεν τὰ
ἔργα τῆς σπουδαιότερας εὐχόμεθα τὴν ἐπιτροπὴν τῆς βαθυ-
τέρων. Ἐν τούτοις ἃ προσέξῃ. Ἄν ἀντὶ Σύλλογος τῆς Ἐγέρ-
σεως γίνῃ Σύλλογος τῆς Κοιμῆσεως, θὰ τὸν ἐξυψηλώσωμεν
ἡμεῖς μὲ τὰ κτυπήματά μας· καὶ κατὰ τοσοῦτο περισσότε-
ρον θὰ εἶμεθα ἀδυσώπητοι, καθ' ὄσων θὰ ἔχωμεν νὰ ἐκδι-

ματα, ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου κρονολήρου μέχρι τῶν πρώτων τοῦ
βρέφους τερετισμάτων, ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως μέχρι τῆς ὑπη-
ρετρίας μου, κλινομένοι κατὰ παντοίους τύπους καὶ σολοι-
κισμοὺς, ὡς : Βύρων, Μπαῦρον, Πιρόν, Βύρος, Βύρωνας,
κτλ, οὕτως ζαλίξει καὶ τὰ μάτια μου] τὸ ὄραϊον καὶ πολυπα-
θὲς ἐκεῖνο ὄνομα, ἀναγεγραμμένον μυρτίωστυπον καὶ μουν-
τζουροστυφῆς ἐνίοτε, ἐπὶ ἐξωστῶν, ὑέλων, παραγκῶν, ἱστῶν,
δένδρων, ἀψίδων. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν καινουργῶν καὶ ἀσπί-
λων σημαίων μας, αἰτινες φρίττουσιν ἀκόμη θαρρεῖς ὑπὸ
τὴν ψαῦσιν τόσων παρθενικῶν δακτύλων, συρραψάντων αὐ-
τάς, ἀχρεῖαν ἀντίθεσιν παράγουσιν αἱ 100 εἴς Ἀθηνῶν ση-
μαῖαι, ἢ μόνη εἰσφορὰ τῆς πρωτεύουσας, ρυσαρᾶ καὶ ρακί-
οδεις, ὡς νὰ ἔφερον τὰ ἴχνη τοῦ κοιλιακοῦ τύφου. Καὶ οἰ-
νοπῶλῆς τις, εἰς ἕν ἔλαχον δύο τοιαῦται, ἐφῶναι εὐαίσθη-
τως : — Μὴρὲ ντρέπομε νὰ εἶς κρεμάσω ἕς τὸ μαγαζί
μου ! — Ἐπὶ τῆς καλουμένης πλατείας τοῦ Βότσαρη δώ-
δεκα στῆλαι περικαλλῶς, ἡμικυκλοειδῶς ἐστημέναι, καὶ συν-
δεόμεναι μετὰ μακροῦ σχοινίου, καταφόρτου μὲ παντιέρ-
ελα, δύνανται νὰ παραστῶσιν εἰς εὐφάνταστον πνεῦμα ὡς
δώδεκα κυπαρισσένλαις χορεύτριας, σφικτὰ χροσιασμέναις,
καὶ ἐτοιμαὶ νὰ περῶσωσι τὸ βῆμα εἰς τὸν συρτόν τῆς πα-
τρίδος μας. — Ἄλλ' ἢ ἀπάγον ἀγορὰ, ἴσως καθ' ὅ γει-
τνιαζούσα πρὸς τὴν καρδίαν τῆς πανηγύρεως, τὸν κῆπον
τῶν Ἠρώων, διεχῶθη ὡς ἐν βαρυτέρα μέθῃ εἰς ποικιλωτέ-

ρας καὶ μᾶλλον ἰδιορρύθμους ἐπιδείξεις. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων
κόσμων αὐτῆς, οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ ὑπερεκχυλι-
τάσῃ αὐτῶν ἀμίλλῃ, κατήρτισαν ἀξιόλογον Μουσεῖον θυμη-
δογραφῶν ἀπὸ τὰ βρεσκοῦμενα· ἰδῶ μὲ σταματᾷ ἐκτεθει-
μένη εἰκόνα τοῦ Ἀλῆπασα, καθυδόντος ἐπὶ τῶν γονάτων
τῆς Βασιλικῆς του, ἐκεῖ ἐξᾶς Μακεδόνος, προτύπων εἰς
καρναβαλικὰς μεταμφιέσεις, ἀλλαχοῦ ὁ Ἑρωτόκριτος καὶ
ἢ Ἀρετοῦσα, καὶ πρὸ παραπήγματος λαχνοπώλου ἄπαν
τὸ συγγεολόγιον αὐτοῦ εἰς φωτογραφικὰς εἰκόνας. — Εἰς
γαίτων μου, τακτικὸς ἀναγνώστης τῆς *Παλιγγενεσίας*, κρε-
μᾶ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου αὐτοῦ τὰς εἰκόνας τῆς Ἀμαλίας καὶ
τοῦ Ὄθωνος· ἑμμεσοὶ διαμαρτύρησαι, ἐπέζηγετ' ἀγγίλους τις,
κατὰ τῆς δημοσιευθείσης ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις διαλύ-
σεως τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τινος τῶν ἀψίδων ἀναγινώσκω ἀντὶ ἐπιγραμματῶν
τρια τετραστιχα ἐκ τοῦ εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἀδόφου
Μπαίρων ὕμνου τοῦ βασιλέως τῆς Ἑπτανήσιος Μούσης,
τοῦ κελადήσαντος τὴν *Φαρμακαμένην*. Λοχλας τις, ὡς ἐν-
θυμαῖμαι, διερχόμενος, ρίπτει τὸ βλέμμα ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἐν ὄργῃ ἀναφωνεῖ: *Σαχλαμάραις!* Ἐστράφη πρὸς τὸ ἐπι-
φώνημα, καὶ εἶδον ὅτι ἡ ὄψις τοῦ ἀνθρώπου ἦτο ἀπαισιῶς
δυσειδής· εἰδὸς τι Μιστριώτου, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ μακαρίτης
Βασιλεῖαδης· καὶ συνέκρινε τὸ ἐπιφώνημα του μὲ τὴν ὕλα-

κηθώμεν και την προσωπικὴν φιλοτιμίαν μας—διότι προσδομεν τόσον καλά ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἡ Ἐφημερίς ἔχει καὶ ἐφημερίδα τὴν Ἐγερσίν. Ἀρχισυντάκτης δὲ τῆς Ἐγερσίν εἶναι ὁ εἰς αἰώνιον ἔγερσιν διατελὼν Κωνσταντῖνος Ἱεροκλῆς, ὁ Δὸς τοῦ μας. Ἔγινε πλέον ἀκατάσχετος γράφει ἢ ὑπαγορεύει τέσσαρα ἄρθρα εἰς τὴν Ἐγερσίν καὶ πέμπτον εἰς τὸ Μὴ Χάρισαι. Θηριώδης ὄρεξις! μὴ ποτε νὰ φάγῃ δλόκληρον Βασιλιόν και ὄλον τὸ Κόμμα τοῦ Κομμουνδούρου. Ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης πράξεως τοῦ νέου πολιτικοῦ Συλλόγου τοῦ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν κ. Ἱεροκλῆ τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος του προικωιζόμεθα ἀγαθὰ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ κ. Ἱεροκλῆς ἀποτελεῖ σύγχρονον δημοσιογραφικὴν δύναμιν καὶ ἑαυτὸν μόνον δταν γράφῃ ἀντιπροσωπεύει, ὁ λόγος του κέκτηται βεβαιότητα ἢ βαρῆς αὐτῆς θὰ ἑκατονταπλασιασθῆ τὴν ἰσχύα καὶ θὰ προσβλέπωσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γραφίδα του ὡς πρὸς κανόνιον τῆς Τσελόβνας, διότι αἱ ἰδέαι του θὰ ἀντιπροσωπεύωσιν τὴν ἰδέαν μιᾶς κοινωνικῆς δυνάμεως, οἷα προώρισται ν' ἀποθῇ ὁ Σύλλογος. Διὰ τοῦτο εὐχόμεθα διάρκειαν τῆς μεταξὺ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς και τοῦ κ. Ἱεροκλέους ὑφισταμένης συμπονοίας.

Ἀναγγέλλεται διὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἡ ἔκδοσις Ἑβδομαδιαίας πολιτικῆς, φιλολογικῆς και ἐπιστημονικῆς ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τὸ κατ'εφημερισμὸν ἱστέφανον ὄνομα Ἀθήνας. Ἀναγγέλλονται δὲ ὡς ἐκδόται οἱ κύριοι Εὐγένιος Ζηλακώστας, Τιμ. Ἡλιόπουλος, Κ. Γ. Ξένος και Δ. Φραβασίλης. Καὶ οἱ τέσσαρες πρὸς ἀλλήλους φίλτατοι, γνωστοὶ εἰς τὸν φιλολογικὸν μας κόσμον, φιλόκαλοι μέχρι και αὐτῆς τῆς ἀναβολῆς των, μεμετρημένοι και εἰς τὰ ἔργα και εἰς τοὺς

κὴν κυνὸς, ὅστις πειναλὸς ἀναζητῶν ἐν τῇ ὁδῷ του κανὲν κόκκαλον, συναντᾷ και ὀσφραίνεται ἄνθρωπον. Δυστυχῶς παραπλήσιον εἶδος κριτικῆς, ἐπίσης δογματικῆς και λακωνικωτάτης, ἐξησκηθῆ ὑπὸ πολλῶν ἐναυθῶν εἰς βάρος τῶν δυσμοίρων τετραστίχων. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι, ἀν ὑπάρχῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ πταισμα, τὸ πταισμα πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἐκλέξαντα νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἐπιγράμματα, ἀτίχοι τῶν ὁποίων τὸ κάλλος ὑποφαίνεται πρὸ πάντων ἐν συνεχείᾳ μετὰ τοῦ ὄλου ποιήματος, ἀλλ' ἦν ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ πυρετώδει σπουδῇ μεθ' ἧς προπαρασκευαζόμεθα, δίκην ἐπιστρατευομένων, δὲν ὑπῆρχε χρόνος πρὸς ἐκλογὴν καταλληλοτέρων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῷ συνόλω τοῦ φηθέντος ποιήματος ὁ ὑψιβάμων Ζακύνθιος εἶνε δλιγώτερον Σολωμὸς ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις ἄσμασι του· ἀλλ' εἶν' ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι και οὕτω διαμένει ἀρεκτὰ ποιητῆς, ὥστε νὰ μὴ προκαλῇ ἀγοραίας ἀποφάνσεις ἀνθρώπων πάντη ἀναρμοδίων, ὡς πρὸ ποιήματος τοῦ Σκορδίλη. Διότι φρονῶ ὅτι και τῆς δημοκρατικωτέρας ποιήσεως και τοῦ ἀφελεστεροῦ τραγουδιοῦ τοῦ Χριστοπούλου τὰς χάριτας δὲν δύναται ὄντως νὰ συναίσθανθῇ, εἰμὴ ἀριστοκρατικῆ και λαγαρούσα διὰ τὴν ποιησιν φύσις. Ἐπιμένω δ' ἐκ τῶν τριῶν τετραστίχων θεωρῶν ἄριστον και τὸ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀδικηθῆναι και ὑπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου, ἐν ᾧ ὁ Σολωμὸς παρουσιάζων τὸν Βύρωνα κατευθυνόμενον εἰς

λόγους των, εὐαίσθητοι, καλλίσθητοι κτλ. Οἱ τρεῖς μάλιστα πρῶτοι ὄμοι ἀνέτειλαν και ὄμοι ἠθθησαν και μία τύχη και τοὺς τρεῖς ἀφανείας ἢ ἐπιτυχίας τοὺς συνέδεσεν εἰς βαθμὸν ἀδελφοποιήσεως· ὁ τέταρτος εἶναι και αὐτὸς ὄμοι γάλακτος ἀδελφός Ἰταλὸς, και ὄμοι Ἑλλήν, παιδίον εἰς τὴν καρδίαν, δαίμων εἰς τὴν ἄντιληψιν, γλωσσομαθὴς ὡς διεθνης παροιμία, πανταχοῦ παρὼν και δυνάμενος νὰ συνεισφέρῃ πολὺ εἰς τὴν φιλολογικὴν πανδαίσιαν. Τρέφομεν τρυφερὰς ἐλπίδας διὰ τὰς Ἀθήνας και ἀπὸ τοῦδε, μολονότι μὸλις τὸν κεκρυφαλὸν του εἶδομεν και αὐτὸν νυκτικὸν—χειρόγραφο ἀγγελίαν—τὰς ἠγαπήσαμεν. Τὰς φανταζόμεθα κομψάς, σεμνὰς, και τὰ μάτια κᾶτω, ἐκ λήθης κᾶποτε ἰπιτούσας παρόδια βλέμματα—καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἀφελου ἐν τὸν καθαλιέρων κ. Φραβασίλην, ὅστις θὰ τὰς ἀπασχολῇ φαιδρότατα μετὰ τὴν ἀκατάπαυστον λίμαν του. Συνιστῶμεν τὰς Ἀθήνας εἰς ὄλιαν και ὄλους διότι ἐπὶ τέλους ἦτο ἀνάγκη ἢ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἢ ἑλληνιστὶ λεγομένη Ἑστιά, νὰ λάβῃ ἕνα μᾶλλον λάλον σύντροφον εἰς τὸν μοναστικὸν της βίον και εἰς τὴν πενθοῦσαν και μελαγχολικὴν ἀπὸ τοῦ κ. Διομήδους (ἄχ!) χηρείαν της.

Ὄταν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Καίσαρην μουσικὴ τῆς φρουρᾶς παιανίζῃ ἐν τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος, ἡμεῖς οἱ Συνταγματικοὶ τῆς Πλατείας εὐθυμοῦμεν περισσότερον, διότι ὁ κ. Καίσαρης ἐκλέγει τὰ γαργαλιστικώτερα και μελωδικώτερα τεμάχια. Προχθὲς ἡ Μασκὸτ και μία ροσίνειος εἰσαγωγὴ ἐνθουσίασαν. Καὶ ὁ λόγος εἶναι ἀπλούστατος. Διὰ νὰ καταλάβῃς μουσικὴν ἐν τῇ Πλατείᾳ, ὑπὸ τὸν ὄφρυον τῶν ἄμαξων, ἐνῷ περιπατεῖς, ἐνῷ συνομιλεῖς, ἐνῷ ῥεμβάζεις, πρέπει τὰ μουσικὰ τεμάχια νὰ μετέχωσι μᾶλλον μελωδίας παρὰ ἁρμονίας, νὰ εἶναι μᾶλλον γνωστὰ παρὰ ἄγνωστα, μᾶλλον εὐκόλα παρὰ δύσκολα, μᾶλλον γλυκὰ,

Ἐλλάδα, και τὰ παλληκάρια της εἰς τὴν θέαν του ξεδιάντρογα ταίε σημαίαις τοὺς και σηκώνοντας ταίε δάφνας ποῦ εφοροῦσαν ἐπὶ τὸ κεφάλι γιὰ τὸν γαιρητήσουν, παριστᾷ και τὴν ψυχον αὐτὴν φύσιν ἐμψυχομένην πρὸ τοῦ ὑψηλοτάτου Προιητῆ και ἐρωτῶσαν μετὰ περιεργίας ἵνα μάθῃ εἰς ποῖον τᾶχα μέρος τῆς Ἐλλάδος κατευθυνθήσεται· ἀλλ' ἰδοὺ ἡ στροφή:

«Ποῦ θὰ πάξῃ;» βουνὰ και λόγγοι
Και λαγαδίαι ἀίλογοῦν
Ποῦ θα πάξῃ; Ἵς τὸ Μεσολόγγι,
Κε! ἄλλοι ἄς μὴ ζηλοφθοῦν.

Και πράγματι θὰ ἐξηλοφθῶν ἄλλοι, διότι οἱ διασημότεροι ὄπλαρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς και τῆς Πελοποννήσου, γράφοντες πρὸς αὐτὸν, διημιρσιθῶν τὴν τιμὴν τῆς διαμονῆς του. Δὲν παρασύρεται ὁ Σολωμὸς ὑπὸ τῶν στίχων, οὐδὲ κενῶς τὰ κενὰ τοῦ ἀσματος του συμπληροῖ ὁ παρασύρων και καταπνίγων πολλᾶκις αὐτὸ εἰς τὸ ἄχανές τῆς φαντασίας του.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

παρὰ θορυβώδη, και τῆς πρώτης σχολῆς εἶναι ὁ κ. Καίσαρης, τῆς δὲ δευτέρας ὁ κ. Σάϊλερ.

Ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις ἤρξατο δημοσιεύμενος ὁ βίωσιωγικὸς λόγος τοῦ ὕμνητοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου κ. Ἀνδρέα Παπαδιαμαντοπούλου. Τὸν παρακολουθοῦμεν μετ' ἐνδιαφέροντος, ὅτι εἰπωμεν δὲ τὴν λέξιν μας, δταν δημοσιευθῇ ὄλος.

Ἀναγινώσκοντες τόσας μωρολογίας τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτοῦ τοῦ Αἰῶνος και ἰδία τὰς ἀποπειρας του ὅπως διὰ ῥητῶν τοῦ Σερῆ και τοῦ Μεξελὲ ἀποδείξῃ τὴν Πύλιν ἀμαρτήσαν διπλωματικῶς ἐν τῷ ταχυδρομικῷ ζητήματι, ἀναγκάζεται, ἀν και ἀπιστος, νὰ πιστεύσῃ εἰς θαῦμα· ὅτι δηλαδὴ ὁ αὐτὸς Φιλήμων ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν—ἴγνοοῦμεν πῶς—μεταβαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν—γράφει τὴν ἐπιστολήν—ἔρχεται εἰς Ἀθήνας—τὴν παραλαμβάνει—τὴν εὐρίσκει ὡραίαν και τὴν δίδει ἑμῶς εἰς τύπωσιν.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐπαρχίας Βάλου εἶναι και ὁ γνωστὸς φιλελεύθερος δικηγόρος και δημοσιογράφος κ. Γεώργιος Ν. Φιλάρτος. Τὸ πρόγραμμά του εἶναι καθαρῶς δημοκρατικόν. Τὰ πράγματα τῆς πατρίδος ἐκτίθενται ἐν αὐτῷ σαφῶς· σαφέστερα τὰ φρονήματά του· και αἱ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς συμπολίτας του ἐπαγγέλλεται προέρχονται ἐκ τῆς μᾶλλον πεφωτισμένης διανοίας και τῆς ἀγαθωτέρας θελήσεως.

Σπουδαιότατην ἀνακάλυψιν ἔκαμεν ἡ Ἐφημερίς χθὲς πολὺ εὐνοϊκὴν διὰ τὸν κ. Κομμουνδούρον. Ἐὰν ἤμην εἰσαγγελεὺς και ἐψυχολόγος εἰς τὰ ποινικὰ, θὰ μᾶς ἤρκει ἡ ἀποκάλυψις αὐτῆ διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸν σεβαστὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπόδικον. Ὅσακις, λέγει, ἤρξατο ὁ κ. Κομμουνδούρος ὑπουργός, ὁ κ. Τομαρόπουλος τὸν ὕβριζε και ὅτι τὸ ὕβριζειν τὸν κ. Κομμουνδούρον εἶναι παλαιὰ ἔξις τοῦ κ. Τομαροπούλου· αὐτὰ γνωρίζει ἡ Ἐφημερίς, ἢ ἐμπεπιστευμένη· ἡμεῖς πάλιν γνωρίζομεν ὅτι ὁσακις ὁ κ. Κομμουνδούρος ἤρξατο εἰς τὰ πράγματα, ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἶδιδετο πρώτη πρώτη εἰς τὸν κ. Τομαρόπουλον, και ὄλαι αἱ ἐξωτερικαὶ ἀποστολαὶ ἀνετίθεντο εἰς τὰ λευκὰ ὡς ὁ νυκτικὸς του σκούφος χειρᾶς. Τῆς ἀναθέσεως δὲ αὐτῆς προηγούντο πάντοτε, κατὰ τὸ λέγειν τῆς Ἐφημερίδος, αἱ ὕβρεις τοῦ Τομαροπούλου. Γνωρίζομεν ὅτι πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει μεγάλην ἀδυναμίαν πρὸς τὰς ἐναντίον ἐπιθέσεις του· ἀλλὰ σεβαστῶς δὲν τὰς περιμένει ἀπὸ τοὺς φίλους του. Κατὰ συνέπειαν ἄλλη πρέπει νὰ δοθῇ ἐξήγησις· ὁ κ. Κομμουνδούρος ἐφοβεῖτο τὸν κ. Τομαρόπουλον και ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ φόβου τῷ παρέδιδε τὸ Γενικὸν Λογιστήριον· ὥστε ὑπὸ τὸ χθεσινὸν βεγγαλικὸν φῶς, ὄπερ ἡ Ἐφημερίς ἠναψε χάριν τοῦ Σεβαστοῦ της δὲν φαίνεται τόσον ἀνυπόστατος ἢ ἀπειλῆ τοῦ Τομαροπούλου, ὅτι κρατεῖ εἰς χειρᾶς του ἔγγραφα, ἅπερ ἀποκαλυπτόμενα θὰ ὠδήγουν εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς ὑπουργούς.

Πῶς εὐγνωμονοῦμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα προσφέρουσαν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τοιαύτας ὑπηρεσίας!

Πολὺ ἀργὰ, ἀλλὰ και πολὺ καλλίτερα ἀργὰ, ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλλπους μας ἡ περιγραφή τῶν Ἀποκαλυπτῶν Βύρωνος τοῦ προσφιλοῦς και δεινοῦ ἀνταποκριτοῦ μας Πάξ. Ὁ λόγος εἶναι εὐεξήγητος. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὄλον τὸ θῆλι Μεσολόγγι ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὰ ἀνδρικὰ βλέμματα· ὁ ἀνταποκριτῆς μας, ὅστις ὑπ' οὐδενὸς πνευματώδους ἢ μὴ πνευματώδους ποτοῦ μεθύει, γίνεταὶ σεουπὲ δταν ἀντικρύσῃ γυναῖκα· δταν δὲ πολιορκηθῇ ἀπὸ γυναίκας, τότε ἡ μέθη του διαρκεῖ ἐβδομάδας· ἐνίσταται εἰς ὄλοκληρον· τοῦτο τῷ συνέβη ὡρισμένως κατὰ τὴν περιόδον τοῦ 1879—1880. Εὐτυχῶς τὴν φορὴν αὐτὴν μετὰ ἕνα μῆνα ἐξύπνησε και τὸ χρυσοῦν τῆς μέθης ὄνειρόν του ἦτο ὡραία ὡς Μεσολογγίτις και ἄνθρωπ' ὡς κόρη Ζακυνθία περιγραφή του τῶν Ἀποκαλυπτῶν. Μὴ μορφήτης δὲ, ἀγαπητὸν δημοσίον, ὅτι τὴν μὸλις σὺ προσφέρωμεν τὰ Ἀποκαλυπτῆρια, διότι ἡ πρώτη και μόνη περιγραφή ἦν ἀναγινώσκεις εἶναι ἡ τοῦ Μὴ Χάρισαι. Τὰ ἄλλα βλακεία.

Χάνομεν τὸν Μπένσην μας; τί κακόν! Καὶ ἔγινεν ἑσχάτως τόσον μαλακὸς ὡς ῥωσικὴ γούνα· εἶχε χάσει τὴν ὄσφρησίν του· ποθενὰ δὲν ἐμυρίζετο ἀντιδραστικούς, ποθενὰ δὲν ὠσφραίνετο προσβολὰς ἐναντίον τοῦ ἀνευθύνου και τῆς ἱεροτήτος τοῦ προσώπου· εἶχε κόψει τοὺς δυναχᾶς του τῶσον βαθύς, ὥστε δὲν ἐπιγιναν πλέον τίποτε· και αὐτὸ τὸ ῥέμφος του εἶχε συσταλῆ, εἰσδύσαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν· χροιά τις ἀναμνήσεως κάλλους διεχύθη ἐπὶ τῆς ἀγριωπῆς φυσιογνωμίας του· και ὕψηλός, ῥαδινός, σχεδὸν κομψός, συγκατέβαινε νὰ δμιλῇ μετὰ τὸν μικρὸν Ρούκην τρυφερότατα και ἐσκόρπιζε ἀντὶ κατασχέσεων μειδιήματα και ἀντὶ καταδιώσεων λίμαν εὐάρεστον. Εἰς τοιαύτην μεταμόρφωσιν μᾶς τὸν πέρνουν και μᾶς τὸν στέλλουν ποῦ... εἰς τὴν Κέρκυραν.

Ὁ δυστυχὴς Μπένσης παρ' ἐφρόνησε· δὲν εἶναι ὁ Μπένσης τῶν Ἐπισκοπικῶν· εἶναι ὁ Μπένσης τῶν Βελενδζίκων.

ΑΝΘΗΤΕΧΝΗΤΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

- Συνάμα ὅτι χρειάζεται διὰ τὰς Κυρίας κομψὸν παρισινόν,
- Συνάμα Μανδύαι ἀδιάβροχοι διὰ τοὺς Στρατιωτικούς εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικές,
- Συνάμα ἐξαιρετικῆς ἐκλογῆς Ὁμβρέλας διὰ Κυρίας,
- Συνάμα Χίλια ἄλλα πραγματάκια εἰς τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
I. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

Ὅδος Ἑρμοῦ, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαίας γωνίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΕΙΡΑ λευκωμάτων
(albums) ἐκ τῶν καλλιτεχνικωτέρων ἔργουστασιῶν τῆς Βιέννης παρὰ τῷ κ. Χουτοπούλω.

ΗΛΘΕΝ Ο ΧΕΜΩΝ

καί σ' ας χρειάζονται ἂν ὄχι ἀλεξικέραυνα, τοιούτων μόνον ἐναντίον τοῦ Δέ Κάστρου ἔχετε ἀνάγκη, ἀλλὰ ἀλεξίκαιρα, διότι καί ὁ καιρός πλήττει φοβερώτερον τοῦ Κεραυνοῦ.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ

εἰς τὴν διασκέδασιν τῆς **Désoeurage**. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ξύλων, τὰ καλλιτεχνικώτερα καὶ ποικιλώτερα τῶν σχεδίων, τὰς πρακτικώτερας τῶν ἰφαρμογῶν καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἔφερν τὸ ἔμπορικόν

ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡ. 243.
 ΝΕΩΤΑΤΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΑΜΠΩΝ
 ΕΙΣ ΤΟ
ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ.
 ΙΔΙΩΣ
**Λάμπαις τοῦ λαδοῦ—Λάμπαις κενοζι-
 και—Γκλόμποι δε' εἰσόδους—Δε' ἐ-
 σιατόρια—Διὰ Καταστήματα.**

Ρ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

(Ὁδοντοῦατρος)

Θεραπεύει εὐκόλως τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκβάλλῃ, καὶ ἐμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν σύστημα.

Θεραπεύει προσέτι ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς ὀδόντας καὶ δι-
 δει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν τῶν χροιάν.

Κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἄνευ παρα-
 μικροῦ τινος πόνου καὶ χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες οὗτοι εἰσι τόσῳ τεχνικῶς κατασκευασμένοι καὶ τόσῳ στεροὶ, ἑλαφροὶ καὶ ὠραῖοι, ὥστε ἀπατῶνται οἱ πλέον ἔμπειροι.

Ὁ Κ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

τότε μόνον ἀμείβεται ὅπταν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἴδω-
 σιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἀπέναντι τῶν Ἀγκιθῶν καὶ παραπλευρῶς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

καὶ δεσποινίδας, ἐνήλι-
 κας, παρήλικας, καὶ ἀπήλικας ἀκόμα ἔφερε τὸ πλουσιώτατον
Ἐμπορικὸν Χουτοπούλου ἑκατῶν εἰδῶν **Neces-
 saires**, ἀπὸ τῶν πολυτελεστέων μέχρι τῶν ἐφθνοτέρων
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀφελεστέρων μέχρι τῶν πλέον κοκκετάρικων,
Ἐν necessaire τοῦ Χουτοπούλου περικλείει
 ὁλόκληρον κόσμον διὰ δεσποίνας ἢ δεσποινίδας.

NECESSAIRES

μὲ μουσικὴν ἀπὸ τὰ ὠραιό-
 τερα γαλλικὰ βωδιβίλλεια, ἀθάνατοι σύντροφοι μελαγχο-
 λίας καὶ πληξίως. Μόνον εἰς τὸ Ἐμπορικόν

ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ Κύριος **Ἐπαμεινώνδας Ἀραβανῆς**, μοναδι-
 κός εἰς τὸ εἶδος του, ἀναπτύξας εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὴν
 τέχνην τοῦ ράπτειν τὰ ἐξαιρετικώτερα φερέματα τοῦ Κα-
 ταστήματος τῶν **Ἀδελφῶν Παπαϊωάννου**, τοῦ δια-
 κρινομένου ὡς μοναδικοῦ ὡς πρὸς τὴν κομψότητα καὶ στα-
 ρεότητα.

!! Σπεύσατε πρὸς τὸν Καλλιτέχνην **Ῥάπτην**
Κύριοι Πατρινοί !!

Οἶνοι Οἰκονόμου, λευκοὶ, μαῦροι, ἐπιτραπέζιοι.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ὀμαλώτατοι, ἢ ὅπως λέγουν οἱ
 Γάλλοι, unis.

Οἶνος Οἰκονόμου, οἱ μόνον προτιμηθέντες ἐν ταῖς
 οἰκογενεαῖς καὶ τοῖς ξενοδοχείοις.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ἐφθλνότεροι, μόνον **90** λεπτὰ
 ἢ φιάλη.

Οἶνοι Οἰκονόμου, μοναδικοὶ διὰ τὸν χειμῶνα, οἱ
 λευκοὶ ἀνεκτίμητοι διὰ τὰ φρούτα.

Οἶνοι Οἰκονόμου, ἄδολοι, γνήσιοι, χωρὶς προσθέ-
 τους αὐσί, ας ὕγιεινοτατοί.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Τα-
 χυδρομείου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν
 Πλατεῖαν Συντάγματος.